

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Διπλὲς δωρεὲς στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν

Ἱερὰ Ἀγρυπνία ἐπὶ τῇ λαμπρᾷ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Ἀκαθίστου καὶ Κουρὲς Μεγαλοσχήμων Μοναχῶν

Ἱερὰ Εἰκὼν τῆς Παναγίας τοῦ Ἀκαθίστου.
Μονὴ Διονυσίου.

Τὴν 19η Μαρτίου 2023 ἐκ. ἡμ., Παρασκευὴ πρὸς Σάββατο τῆς Ε΄ Ἑβδομάδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐτελέσθη στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν, μὲ τὴν προσευχητικὴ συμμετοχὴ ἑνὸς ἰδιαίτερος μεγάλου πλήθους πιστῶν, ἢ κατανυκτικὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ὁποίας προῖστατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός.

* * *

Στὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας, ὁ καὶ πνευματικὸς Πατέρας τῆς Ἀδελφότητος, ἐτέλεσε τὴν Κουρὰν τῶν Ρασοφόρων Ἀδελφῶν Χριστονύφης Μοναχῆς καὶ Κυπριανῆς Μοναχῆς, τὶς ὁποῖες προσήγαγε καὶ ἀνεδέξατο ἡ Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη Γερόντισσα Ἰουστῖνα Μοναχή.

Οὶ Μεγαλόσχημες νεόκουρες Ἀδελφές, οἱ ὁποῖες εἶναι καὶ κατὰ σάρκα Ἀδελφές, ἀφιερώθηκαν στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς πρὸ δεκαπενταετίας. Ἐκλήθησαν δὲ Μιχαηλία Μοναχή καὶ Γαβριηλία Μοναχή.

Ο Σεβασμ. Ποιμένας μας ἐδόξασε τὸν Θεὸν γιὰ τὴν τέλεσι τοῦ μεγάλου Μυστηρίου τοῦ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, ὑπογραμμίσας τὴν μεγάλῃ προσφορὰ τῶν Μοναχῶν στὸν κόσμον διὰ

τῆς προσευχῆς. **Εὐχήθη**κε δὲ στίς Νεόκουρες πλουσίους τοὺς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ νὰ πολιτεύωνται φερνόμενος ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων.

* * *

Στὴν Ὁμιλία του, στὸ τέλος τῆς ἱερᾶς Ἀγρυπνίας, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας ὑπενθύμισε, ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας τελεῖ τὴν Ἀνάμνησιν τοῦ Θαύματος τῆς Παναγίας μας, ὅταν διέσωσε τὴν Κωνσταντινούπολι ἀπὸ τοὺς Ἀβάρους καὶ τοὺς Πέρσες, οἱ ὅποιοι τὴν πολιορκήσαν κατὰ τὸ ἔτος 626 μ.Χ., ἀλλὰ καὶ ἄλλων Θαυμάτων σὲ ἄλλες παρόμοιες περιπτώσεις.

Εἶναι μία Ἑορτὴ Εὐγνωμοσύνης γιὰ τὰ Θαύματα αὐτά, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλες τὶς δωρεές τῆς Παναγίας μας, ἡ Ὅποια παρεμβαίνει καὶ σκεπάζει τὴν Πατρίδα μας...

Εἶναι ὁμως καὶ γιὰ τὸν καθένα μας χωριστά, μία εὐκαιρία νὰ ἐνθυμηθοῦμε μὲ εὐγνωμοσύνη πόσες φορές ἡ ἰδική μας πόλις, δηλαδὴ ἡ καρδιά μας, κινδύνευε νὰ πέσῃ καὶ νὰ γίνῃ κατοικητήριον τῶν πονηρῶν πνευμάτων... **Ἔχουμε** διαπιστώσει ἐπανειλημμένως, ὅτι ἡ Παναγία μας μᾶς ἔσωσε ἀπὸ μεγάλες συμφορές καὶ πτώσεις...

Μὲ τὶς πτώσεις μας, πίπτουν τὰ τεῖχη τῆς καρδίας καὶ εἰσορμῶν τὰ πάθη. **Τότε** ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι πλέον φερόμενος ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλὰ ὑπὸ τῶν πονηρῶν πνευμάτων, βασανίζεται, ταλαιπωρεῖται, κυριεύεται ἀπὸ γαστριμαργία, φιληδονία, ἐπιθετικότητα ἐναντίον τῶν ἄλλων κ. ἄ...

Γιὰ νὰ μὴν πέσουν τὰ τεῖχη, πρέπει νὰ κλείσουμε τὶς πύλες, γιὰ νὰ μὴν πέσουν τὰ τεῖχη τῆς καρδίας μας, πρέπει νὰ κλείσουμε τὶς θυρίδες, δηλαδὴ νὰ ἔχουμε φυλακὴ τῶν αἰσθήσεων, διότι –ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης, «**διὰ** τῶν αἰσθήσεων, ὡς διὰ θυρίδων, εἰσέρχεται εἰς τὴν ψυχὴν ὁ τῆς ἀμαρτίας θάνατος».

Τὰ πονηρὰ πνεύματα μισοῦν τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἰδιαίτερος τοὺς Μοναχοὺς, οἱ ὅποιοι ζοῦν προσεκτικὴ ζωὴ, μὲ ταπεινῶσι, ἀγάπη, ἀγνόητα, ἀνεξικακία καὶ ἀνδρεία. **Ὁ** ἀγώνας αὐτὸς τοὺς ἐξερεθίζει, θέλουν νὰ μᾶς πατάξουν.

Ἀλλὰ ἰδοὺ, ἡ Παναγία μας ἔγινε, διὰ τοῦ Τόκου Της, ἡ «τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς»... **Δὲν** ἔχει πλέον ὁ ἐχθρὸς ἐξουσίαν νὰ ἐκπορθήσῃ τὸ φρούριον τῆς ψυχῆς μας ἀνδρὸν τοῦ τὸ ἐπιτρέψουμε ἐμεῖς... **Ἄν** ἔχουμε προσευχὴ, ὑπακοή,

προσοχή, ἡ Παναγία μας εἶναι γιὰ τὶς ψυχές μας τείχος ἀπροσμάχητον, καὶ λιμὴν ἀκύμαντος, Ὑπέρμαχος Στρατηγὸς τῶν Ἐπουρανίων Στρατευμάτων...

Ἄς ἔχουμε λοιπὸν θάρρος στὸν πνευματικὸ μας ἀγῶνα, ἐπικαλούμενοι καὶ τὶς εὐχές τῶν πνευματικῶν μας Πατέρων καὶ Μητέρων! **Καὶ** στὴν πρώτη γραμμὴ οἱ νεόκουρες Ἀδελφές μας!

Ἄς εἴμεθα σὲ προσευχὴ καὶ ἐτοιμότητα γιὰ τὴν ἔλευσι τοῦ Νυμφίου...

† Γ.Ι.Μ.

